

moarte, tu n-ai nume de Om

Teodor Dume

(scris pe patul de spital, aprilie 2018, Oradea)

mai stai o clipă moarte stai
nu cer să-mi dai mie nimic
dacă mi-ai fi dat un semn
oricât de mic
îmi pregăteam valiza
cu toate cele necesare
un aparat de ras
un creion o mapă și un plic

mai stai o clipă moarte stai
nu cer să-mi dai mie nimic
mai zăbovește jos
sub deal un pic
să sting lumina apa
gazul și să las o cheie
ori nu știai că am
o mamă și un copil mai mic

mai stai o clipă moarte stai
nu cer să-mi dai mie nimic
în mine totu-i negru
vai poate doar e un protest
ca și când
ar fi fost să fie
un anotimp în care
aș fi putut să plec

mai stai o clipă moarte stai
nu cer să-mi dai mie nimic
ci îngăduie-mi o rugămintă
să-ți mai zic
de sub tălpi durerea urcă iute ca un scai
și sunt gol-goluț că n-am putut
să-mbrac nimic
așa sunt Om dar nu cu suflet mic
te rog mai lasă-mă un pic
să strâng trecutul și viața între dinți
că nu-i nimic mai scump decât iertarea zic

mai stai o clipă moarte stai
nu cer să-mi dai mie nimic

ți-am spus răgaz să-mi dai
să mai zăbovești la poartă un pic
cât copilul-mi face semn
cu mâna
că doar știai
că-i bolnav și trist
și-i cel mai mic

la urmă-apoi de vrei să-mi dai
un semn
aprinde lumânarea neagră din pridvor
știi că te grăbești
și-i musai
să revin la ceea ce am fost
poate un nimic
dar stai
mai am un Dumnezeu de nu știai
și o mamă care a lăcrimat destul
și-i rog acum când trupul meu
nu-i mai în stare de nimic
să-mi aprindă o lumânare
acolo sub pământ

noa haide moarte hai
te întreb cât încă mai sunt viu
cu ce-am greșit de vii pândind
și totuși dacă vii
adu-mi și tu ceva să-mi placă
nici flori nici lumânări ca la mormânt
ci o noapte de împăcare cu tot ceea
ce am fost și încă sunt

noa haide moarte hai

pășește-ncet de poți
injectează-mi în vene noaptea
fie și în somn
doar atât cât eu către Dumnezeu mă-ndrept
apoi să taci
că n-ai nume de Om

apoi să taci
apoi să taci
să taci...